

Joan, per què no t'alegres?

Maria Casas, Sant Hilari Sacalm

1. A la nit de Sant Jo-an, a la nit de Sant Jo-an, n'és u-na nit molt a-a-mics van di-ent, i el(s) meus a-mics van di-ent: "Jo-an, per què no t'a-le-gra-ri-a jo, com m'a-le-gra-ri-a jo; m'han ca-sa-da l'a-mor

le-gra, n'és u-na nit molt a-le-gra. 2. I el(s) meus
le-gres? Jo-an, per què no t'a-le-gres?" 3. Com m'a -
me-va, m'han ca-sa-da l'a-mor me-va.

L'han casada lluny d'aquí perquè els meus ulls no la vegin.
L'han casada a Sant Martí, que per mi n'és un desterro.
I el dia que es va casar, pel meu carrer passava ella;
ella em mirava a mi, i jo mirava amb ella,
jo en plorava de tristor, i d'alegria en plorava ella.
Sort m'aconsola a mi, que jo en tinc un record d'ella:
i en tinc un mocador blau, brodat en seda vermella,
que al mig (a) hi ha un campanar, i al cim n'hi ha una bandera,
voltada de pensaments, dels que tenen les donzelles,
que el dematí el tenen blanc, i a la tarda el tenen negre.